

Ткач Ю. В.,
студ. гр. ОП-43,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Хом'як Р. Л.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ПРОБЛЕМИ КОНТРОЛЮ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

В сучасних умовах господарювання велику увагу приділяють проблемам контролю фінансових інвестицій, так як їх роль у економіці все більше зростає. За даними Держстату надходження акціонерного капіталу в Україну у січні-червні 2019 року склали 1259,5 млн.дол.США, що на 12,3 % більше від обсягу інвестицій за відповідний період 2018 року [1].

Інвестиції – це всі види цінностей, які вкладаються безпосередньо в об'єкти підприємницької та іншої діяльності з метою одержання прибутку (доходів) [2]. Фінансові інвестиції здійснюються у вигляді вкладення капіталу в акції, облігації та інші цінні папери.

З позиції інвестиційної діяльності контроль слід розуміти як процес спостереження й перевірки результатів дій суб'єктів господарювання щодо ефективності вкладання цінностей в об'єкти підприємницької діяльності з метою отримання прибутку [3]. Також інвестиційний контроль передбачає зіставлення фактичних даних із запланованими з метою ефективного управління реалізацією інвестиційних проектів і програм, виконання цілей.

Одним із перших завдань контролю фінансових інвестицій є вивчення дотримання порядку державної реєстрації інвестицій. Тут важливо дослідити, як використовуються кошти, особливо цільові банківські вклади, акції та інші цінні папери, майно.

Також особлива увага під час контролю має бути зосереджена на достовірності джерел фінансування інвестицій. Серед таких виділяють: власні фінансові ресурси інвесторів (прибуток, амортизаційні відрахування, грошові нагромадження тощо); позичені кошти інвесторів (банківські та бюджетні кредити, облігації тощо); залучені кошти (кошти від продажу акцій); бюджетні інвестиційні асигнування тощо [2].

Важливою проблемою інвестиційного контролю є вибір форми реалізації цього процесу. Контроль може бути реалізований у таких формах: ревізії інвестиційної діяльності, тематичної перевірки, інвестиційного аудиту, слідства, службового розслідування.

Під час ревізії перевіряється правильність обліку об'єктів інвестиційного доходу, доходів та збитків від інвестиційної діяльності, коректність відобра-

ження операцій, пов'язаних з інвестиційною діяльністю, на рахунках бухгалтерського обліку. Аудит інвестицій спрямований на перевірку та оцінку системи бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю операцій, пов'язаних із інвестуванням, профілактику та виявлення зловживань і помилок. Особливо важливим у аудиті є порівняння прогнозованих даних з реальними з метою виявлення відхилень та оцінки їхньої істотності. Тематична перевірка являє собою форму контролю окремих складових інвестиційної діяльності чи стадій реалізації проектів з метою вирішення тактичних управлінських завдань та усунення негативних явищ реалізації інвестиційного процесу [3].

У ході слідства встановлюється провина відповідальних посадових осіб, задіяних в інвестиційній діяльності, у здійсненні порушень щодо присвоєння матеріальних цінностей. Службове розслідування встановлює дотримання працівниками підприємств організаційних, службових обов'язків, а також законодавчих актів щодо інвестиційної діяльності [3].

Також важливим питанням контролю фінансових інвестицій є проблема розробки та впровадження дієвої системи цього процесу. Ця система повинна налічувати такі послідовні пункти: визначення цілей інвестиційного контролю; виокремлення найбільш суттєвих чинників впливу на інвестиційний процес; ідентифікація особливостей цього процесу; встановлення зв'язку між чинниками впливу та особливостями інвестиційного процесу; розробка індивідуальної системи інвестиційного контролю з використанням його певних видів та форм згідно завдань [4].

Отже, основною проблематикою інвестиційного контролю на підприємствах на сьогоднішній день є складність розробки системи контролю та вибір відповідного до мети методу реалізації цього процесу. Підприємствам слід максимально ефективно використовувати інвестиції та застосовувати сучасні підходи за їх контролем, адже вони забезпечують сталий економічний розвиток держави і розбудову економіки.

Література

1. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Стан інвестиційної діяльності в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Стан%20інвестиційної%20діяльності%20в%20Україні>.
2. Контроль та ревізія грошових операцій та фінансових інвестицій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mataevacontrol.wordpress.com/2013/05/20/>.
3. Здерник В. С. Контроль операцій з фінансовими інвестиціями / В.С. Здерник // Сталий розвиток економіки. Міжнародний науково-виробничий журнал. – 2015. – № 21. – С. 367-374.
4. Даценко Г. В.

Особливості методики внутрішнього контролю інвестиційної діяльності підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=63946>.

Паньків М.М.,
студ. гр. ОП-42,
Національний університет «Львівська політехніка»
Науковий керівник – Грицай О.І.,
к.е.н, доцент кафедри обліку та аналізу

КОНТРОЛЮВАННЯ ВИТРАТ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ПІДПРИЄМСТВА

На усіх етапах діяльності підприємства головним питанням є контролювання витрат, що своєю чергою вимагає постійного удосконалення та організації усіх їх аспектів. Контролювання є однією з функцій менеджменту, яка забезпечує економічну безпеку підприємства.

Питаннями організації та методики контролю витрат господарської діяльності, зокрема в царині економічної безпеки підприємств займалися А.В. Бодюк, Я.М. Кіпчарська, О.І. Барановський, Ю.М. Футоранська.

Контроль – механізм організованої перевірки суб'єкта з метою встановлення реального стану, виявлення невідповідностей, формування рішень щодо застосування економічних методів для їх усунення, а також запровадження новацій у практику господарювання [1, с. 213].

Цільовою функцією контролю – є вирішення комплексу завдань, а також поєднання між собою всіх ключових елементів системи економічної безпеки. Економічна безпека підприємства являє собою комплекс заходів, які сприяють підвищенню фінансової стійкості підприємства [2]. Контроль витрат на економічну безпеку – це постановка цілей за ресурсами, які в сукупності забезпечують цю фінансову стійкість. У рамках механізму економічної безпеки підприємства пропонується здійснювати два типи контролю [3, с.110]:

1. Поточний – здійснюється безпосередньо під час діяльності підприємства. Його основною ціллю є відстеження відповідності фактичних результатів до поставлених підприємством завдань. Здійснюючи цей вид контролю підприємство також оцінює ступінь ефективності та адекватності дій щодо забезпечення економічної безпеки;

2. Підсумковий – справджується за фактом закінчення звітного періоду чи реалізації антикризових заходів. Його метою є перевірка відповідності